

СБХ, 1504 София, ул. Шипка 6

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

Думи на Председателя 3

Международна дейност 6

Съобщения, предстоящо 8

Изкуство, думи... 10

Хроника 12

Изкуство, думи... 14



Оформление

Александър Стефанов

Редактор

Славяна Банкова

На корицата:

Ласло Луго –

„Паметник на миньор“

(От изложбата

„10 години, 100 снимки, 100 книги“)

За контакти и реклама:

тел. 02) 944 4141

02) 846 7329

факс: 02) 946 02 12

info@sbhart.com

ИнфоСБХ

ISSN 1310-9448

Думи на Председателя

Уважаеми колеги,

Измина първата година от мандата ми и девет месеца от избора на нов Управителен съвет. Спазвам традицията да Ви информирам какво сме свършили до сега и какво смятаме да правим напред. Изложбената ни дейност вървеше общо взето по предварителния план. През ноември беше реализирана голяма изложба на представителствата на СБХ – такъв тип изложби са много сложни за организиране, освен това предизвикват основателния въпрос дали това е най-доброто, което се прави извън София. Със сигурност едностранен отговор не може да бъде даден, но съм уверен, че в голяма степен изложбата показва пъстротата и сложността на процесите в художествената реалност. С цялата си противоречивост тя доказва, че изкуството живее, независимо и въпреки материалните и административни трудности, които изпитват мнозина от нас, особено в т.н. провинция. Освен това тя бе израз на усилията ни да демонстрираме единството на нашия Съюз на територията на най-големите изложбени зали в страната. Факт е, че такава изложба не беше правена поне в последните 16 години.

Продължи традицията да бъдат представяни големите имена на българското изкуство. През миналата година това бе изложбата „130 години от рождението на Елена Карамихайлова“. Тя бе организирана съвместно с ХГ Шумен, СГХГ, НХГ и ХГ

Сливен. Прекрасна изложба, която за съжаление не получи онзи медиен и обществен интерес, който заслужаваше. Трябваше да се отбележи изложбата на Златка Дъбова и Христо Нейков от колекцията на Доменико Русси. Бяха осъществени изложби на секциите „Живопис“ – „Лични митологии“, „Дърворезба“, „Керамика“, „Скулптура“ – „Национална изложба – Човекът и природата“, „Монументални изкуства“. СБХ се включи в честването на стогодишнината от рождението на Васка Емануилова като постави паметна плоча на дома, в който е живяла. Впрочем имаме решение да издействаме от общината да се поставят такива плочи на именити български художници за съхранение на тяхната памет.

В международния ни план бяха осъществени изложбите: „От Бала до Шалоя“ – италианска графика, съвместно с Италианския културен институт, „10 години, 100 снимки, 100 книги“, фотоизложба, съвместно с Унгарския културен институт.

На среща с министъра на културата Стефан Данаилов му бе връчена паметна записка, в която направихме предложение за структура на отношенията между Министерството и СБХ и за взаимно консултиране между ръководствата по въпроси, свързани с изобразителното изкуство на ниво експерти, както и някои конкретни предложения: приемане на статут на Международно триенале на живописиста – София и финансиране и регламентиране на официално бъдещо българско участие във

Венецианското биенале. Получихме уверение от господин министъра, че предложенията ще бъдат разглеждани внимателно. В очакване на отговор Ви уверявам, че няма да останем пасивни относно нашите искания. Помолух за среща и новия кмет ген. Бойко Борисов във връзка с някои неотложни проблеми, заложили в програмата ни, но до този момент нямам отговор. И тук ще бъдем настоятелни. Беше подписан меморандум с Посолството на Кралство Испания, за което бяхте информирани в предишното ми писмо.

Знаете за състоянието на „Пластика-СБХ“ ЕООД.

След дълго изчакване да се конституира новия надзорен съвет на НОИ най-сетне беше приет погасителния план за дълговете на предприятие, бяха направени първите вноски и деблокирани сметките на СБХ. За сега не може да се мисли за сериозни финансови резултати, но се надяваме, че то ще заработи с пълния си капацитет и ще връща регулярно дълговете към гържавата.

УС на СБХ направи първи стъпки за стабилизиране на издателство „Български художник“. След като беше отхвърлено предложение за създаване на дружество съвместно с издателство „Просвета“, УС назначи комисия, която да предложи програма за конкурс за мениджър на издателството.

По предложение на КК на СБХ бе осъществена финансова ревизия на „Декарт-СБХ“ ЕООД. За резултатите от нея ще Ви информираме допълни-

телно.

Бяха подновени договорите с наемателите на наши помещения при изгодни условия. Увеличихме и сумите, които получаваме по вече действащи договори.

На среща с областния управител на град Сливен уточнихме обстоятелствата около ползването на творческата база, за която ще започнем да заплащаме наем.

Съгласно подписан договор с наемателя на творческата база в град Созопол искам да Ви информирам, че на мястото на старата къща вече е завършена на етап грубо строителство новата постройка по одобрен проект на арх. Богдан Томалевски. Обектът в кв. Красно село също е пред завършване.

Уважаеми колеги,

В предишното си писмо-отчет, публикувано в брой 6 на бюлетина споделих, че добрите намерения изпреварват резултатите и че представянето на идеите като дела е недопустима форма на волунтаризъм. И сега мисля така. Но от друга страна ми се иска да споделя философията на моите намерения, която за щастие се споделя от членовете на Изпълнителното бюро, за което искрено им благодаря. Ние имаме програма, приета от Извънредното общо събрание на СБХ, състояло се на 15 март 2005 г. Всяка програма е една абстрактна рамка, която трябва да бъде натоварена с конкретни действия. Една година е достатъчен период, за да бъдат тези действия обсъдени и предприети. СБХ е на соб-

ствена стопанска сметка, без нито стотинка помощ от българската гържава. Всяка година приемаме балансиран бюджет, тоест колкото са постъпленията, толкова са и разходите. Едва ли се съмнявате, че парите са недостатъчни. Въпреки това СБХ изпълнява гържавна и обществено отговорна политика в областта на културата.

Всички знаете за проблема около сградата на ул. Шипка 6 – водят се дела, които за сега печелим и вярвам, че така ще е и напред. От друга страна сградата е амортизирана. Макар и с уникална архитектурна даденост, в центъра на София, тя се руши и се нуждае от неотложен ремонт. Залите са студени и непривлекателни. Прозорците са от алуминий, без термоустойчивост, единични стъкла, никаква изолация, а на всички отгоре отоплителните тела са между гървени панели и бетонната стена. С една дума топлим улицата и хвърляме пари на вятъра. СБХ плаща 1/5 от бюджета си само за отоплителен сезон. Мисля, че не сме достатъчно богати, за да си позволим подобно разточителство. Ето защо решихме, че трябва да започнем с някакво радикално действие, независимо от сложните юридически и стопански обстоятелства. Започнахме проучване за подмяна на абонатната станция с модерна. Успоредно с това се свързахме с дистрибутори на климатични инсталации и алтернативно отопление.

Всички специалисти бяха единодушни, че каквато и система да из-

ползваме тя е неефективна, без осъществено осигуряване на сградата. Освен това за ремонта на течащия покрив по предварителни разчети ще е необходимо шестцифрено число. И тъй като ние нямаме средства и няма от къде да ги намерим се налага да намерим контрагент, който да настрои покривното пространство с великолепен изглед във всички посоки срещу ползване в зависимост от инвестираните средства за саниране на сградата. Вече провеждаме съвсем сурови, предварителни разговори, относно осъществяването на тази идея и ви уверявам, че ако се стигне до нещо съществено ще бъдете информирани своевременно. По подобен начин стоят нещата и с ремонтите на зала „Райко Алексиев“ и гареното на СБХ жилище на Славка и Борис Деневи, което също е в окаяно състояние. Слава богу там проблеми със собствеността няма, но остава проблема с намиране на средствата. За залата на ул. Раковски 125 част от сумата за генерален ремонт вече е осигурена, но все още е недостатъчна, а за апартамента на ул. „Шипка“ 18 ще се мисли за осигуряване на тези средства. Не можем да си позволим да променим духа на това гарение.

Както виждате предстоят много важни и радикални действия. Нямаме право на пасивност, тъй като в момента харчим средства, които биха могли да се пренасочат за изложбена и социална дейност.

Ивайло Мирчев
Председател на СБХ

ИЗЛОЖБАТА ИВАНОВДЕН В ГАЛЕРИЯ „РАКУРСИ“

Цял месец – от 7 януари до 7 февруари в галерия „Ракурси“ бе показана изложбата ИВАНОВДЕН, представяща творби на трима съименници – Иван Вукадинов, Иван Курков и Иван Стоилов-Бункера. Разбира се, има още много художници, носещи името Иван, но изборът точно на тези Ивановици не е случаен.

Всъщност събирането им в една изложба по повод християнския празник Ивановден е оригинална идея на „Ракурси“, но тя едва ли е най-важната. По-голямо значение има фактът, че са събрани художници от едно поколение, завършили Художествената академия по едно и също време и при едни и същи преподаватели, че първите им изяви като професионални художници са в прочутите Младежки изложби през 60-те, че и тримата са вече класици на българското пласти-



Иван Вукадинов - „Пейзаж“

ческо изкуство и неотменима част от модерната му история. Иначе всеки от тях има свой път – индивидуален, различен, неповторим

Най-разнопосочен е пътят в изкуството на **Иван Курков**. Наред с трайното си влечение към живописта, той работи и в областта на илюстрацията, плаката, сценографията, монументалното изкуство, киното. Преподава в Художествената академия и „изкара“ випуск живописци, които разпознаваме не по характерния му стил, а преди всичко по професионализма и запомнящите им се платна. В сегашната изложба Иван Курков представя серия пейзажи и малки по формат портрети. Пейзажите – предимно градски, както винаги са изградени със зримото чувство за конструктивизъм. Художникът създава всеки елемент в картината като завършена пластическа форма. Дори при най-свободния, „романтичен“ поглед към природата се усеща логиката на конструкцията, в „точния“ художествен образ са събрани различни настроения и състояния. Признат майстор на портрета още от времето на първите си творби, сега в тези ограничени като пространство работи художникът за който пътят доказва големия си талант в този жанр. Стремежът си да предаде точно приликата, Иван Курков съчетава по един безспорен начин с проникването в духовния свят на своите „герои“.

В последните години друг от „Ивановиците“ – **Иван Стоилов-Бункера** работи предимно в областта на скулптурата. Интересът му е насочен към археологическите находки, възхваляват го праисторическата керамика и пластика. И докато съговете му, представени в изложбата, са по-близки до стилистиката на неолита, пластиките, особено „Майчинство“ и „Идол“ са модерното „завръщане“ на художника към примитива, към корените, към материалността и пластическата сила на формите. Живописните работи на Бункера също имат връзка с традицията, макар и далеч напред във времето. Тяхната позабравена декоративност сега се съчетава с конструктивността, желанието да се експлоатира плоскостта – със стремежа да се моделират обемите.

„Завръщането на Иван Вукадинов“, „Вукадинов прекъсва отшелничеството си“ – така критиците и журналистите определиха наистина изненадващото участие на Иван Вукадинов в тази изложба. Съгласна съм донякъде, но не съм съвсем. Защото през всичките дълги години от изложбата му през 70-те (той има още една – през 1981 в старата, незабравима галерия на „Руски“ 6) досега, някак си винаги съм усещала присъствието му в художествения ни живот. Без да показва творбите си, без да налага концепции и да се афишира в медиите. Присъства като критерий за високо ниво, като синоним на модерност и независимост. Живописните му работи, представени в тази изложба са от 70-те и началото на 80-те години. Но те биха могли да бъдат създадени и в първите години на миналия век, и в първите години на настоящия. До такава степен са проникнали от времето, че всъщност остават впечатлението за „нарисувана“ вечност. За това определено допринася и фактът, че в творбите на Иван Вукадинов няма сюжетност, той не разказва истории. Има само една пределно съгласна пластичност, която сякаш „разбива“ тишината наоколо.

Румяна КОНСТАНТИНОВА

СТИПЕНДИИ В ОБЛАСТТА НА ИЗОБРАЗИТЕЛНОТО ИЗКУСТВО, ОТПУСКНИ ОТ UNESCO 2006 - 2007 г.

1. **Китай, Хонконг, Philippe Charol Foundation** – визуални изкуства (керамика, инсталация, живопис, скулптура – 3 месеца. **Краен срок за кандидатстване 30 април 2006 г.**

2. **Франция, Magny-sur-Seine, CAMAC** – визуални изкуства, дизайн – 3 месеца. **Краен срок за кандидатстване 30 април 2006 г.**

3. **Индия, Делхи Sanskriti Kendra** – живопис, скулптура, грънчарство и керамика, фотография, нови медии, комикси, дизайн, история на изкуството, инсталации, перформанс, арт медия, занаяти. За кандидати между 25 и 40 години – 3 месеца. **Краен срок за кандидатстване 30 април 2006 г.**

4. **Йордания, Аман, The Darat Al Funun Art Center** – визуални изкуства (живопис, печатна техника, скулптура, инсталации, видео изкуства). За кандидати до 35 години – 1 месец. **Краен срок за кандидатстване 30 април 2006 г.**

5. **Люксембург, Вилц, Cooperations** – визуални изкуства (контекстуални изкуства – 2 месеца). **Краен срок за кандидатстване 30 април 2006 г.**

6. **Мексико, Мексико Сити, Centro de la Imagen** – фотография. За кандидати до 35 години – 6 месеца. **Краен срок за кандидатстване 30 май 2006 г.**

7. **Мексико, Юкатан, Чолул, The Gruber Jez Foundation** – визуални изкуства (скулптура от всякакъв материал с изключение на камък) – 3 месеца. **Краен срок за кандидатстване 30 април 2006 г.**

8. **Република Корея, Сеул, The Changdong National Art Studio** – визуални изкуства. За кандидати между 25 и 45 години – 3 месеца. **Краен срок за кандидатстване 30 април 2006 г.**

9. **Испания, Casas del Cerro, Alcala del Jucar, Albacete, The Jucar Gorges Rural Institute of Art and Viewpoint of Jucar International Residency** – живопис, скулптура, фотография – 1 месец. **Краен срок за кандидатстване 30 април 2006 г.**

10. **Таиланд, Chiang Mai, Faculty of Fine Arts, Chiang Mai University** – живопис, скулптура, печатна техника, смесени медии, кукловодство и дизайн (керамика, текстил, бижутерия, графика) – 3 месеца. **Краен срок за кандидатстване 31 март 2006 г.**

11. **САЩ, Charlotte, Северна Каролина, McColl Center for Visual Art** – визуални изкуства (живопис, скулптура, фотография, инсталация, печатна техника, керамика) – 11 – 13 седмици. **Краен срок за кандидатстване 1 май 2006 г.**

12. **САЩ, Charlotte, Северна Каролина, McColl Center for Visual Art** – медийни изкуства (филмопроизводство, видео, мултимедии, перформанс, експериментален театър, звук/радио) – 11 – 13 седмици. **Краен срок за кандидатстване 1 май 2006 г.**

За подробна информация се отнасяйте към „Деловодство“ на СБХ или сайта на ЮНЕСКО: <http://www.unesco.org/culture/aschberg/>

През м. април 2006 г. в галерия „Шупка“ 6 – III етаж ще се състои изложба на **секция „Текстил“ и секция „Метал и кожа“**. Творбите за изложбата ще се приемат на 11 април 2006 г. в изложбената зала. Изложбата се открива на 14 април 2006 г.

Уважаеми колеги,

Обновеният изложбен комплекс „Изкуство“ на бул. България № 5 в Разград Ви кани да вземете участие в неочичайна изложба от **карикутури, фото-карикутури и епиграми на 1 април 2006 г.**

Условия за участие:

1. Всеки карикатурист може да представи 5 броя карикатури, формат А4. Темата е неограничена.

2. Условието е същото и за фото-карикутуристите.

ИЗЛОЖБЕН ПЛАН – МЕСЕЦ МАРТ 2006 ГОДИНА

Изложба на Евтим Томов (1919-1997) – графика, рисунки, ул., „Шупка“ 6, IV етаж, 18 часа, 1.III.-14.III. 2006 г.

Изложба на Панайотис Гуджумисис (1941-2003) – живопис, ул. „Шупка“ 6, I етаж, 18 часа, 2.III.-20.III. 2006 г.

Изложба на секция „Дърворезба“, ул., „Шупка“ 6, II етаж, 18 часа, 7.III.-21.III. 2006 г.

Изложба „Дизайн за интериора“, ул., „Шупка“ 6, II етаж, 18 часа, 7.III.-21.III. 2006 г.

Изложба на секция „Реставрация“, ул., „Шупка“ 6, III етаж, 18 часа, 9.III.-25.III. 2006 г.

3. Епиграмистите могат да представят до 20 творби.

4. Всички автори трябва да приложат снимка или шарж, кратка автобиография, за да се подготви и отпечата каталога, който всеки участник ще получи.

5. Творбите изпращайте до 20 март 2006 г. на адрес: **7200, Разград, П.К. 69, за Христо Велчев**

Уважаеми колеги,

Секция „Живопис“ при СБХ организира през месец април 2006 г. изложба **„Тялото“**. Всеки автор може да представи до 2 броя произведения.

Приемане на творбите – 18 април 2006 г. от 11.00 до 17.00 часа в изложбения салон на II етаж, галерия Шупка 6.

Откриване на изложбата – 20 април 2006 г. в 18.00 ч.

Изложба „Международна карикатура“, ул. „Шупка“ 6, IV етаж, 18 часа, 22.III.-3.IV. 2006 г.

Изложба – „150 години фотография в Испания“, ул. „Шупка“ 6, I етаж, 18 часа, 23.III.-14.IV. 2006 г.

Изложба „Поколения – първото на живота“, Мария Ножарова, Марина Иванова, Белла Волен, ул. „Шупка“ 6, II етаж, 18 часа, 24.III.-10.IV. 2006 г.

Изложба-Творби от ХГ „Христо Грагечлиев“, Каварна, ул. „Шупка“ 6, III етаж, 18 часа, 29.III.- 9.IV. 2006 г.

Галерия „Райко Алексиев“, ул., Раковски“ 125, – изложба-живопис на **Ненко Токмакчиев**, 18 часа, 10.II.-29.III. 2006 г.

**ЖИВОПИСЕЦЪТ,
ИЛЮСТРАТОРЪТ И САТИРИКЪТ
ЛЮБЕН ЗИДАРОВ В ГАЛЕРИЯ „СТЕ“
24.01. 2006 - 1.03. 2006
10 НА 10 ИЛИ 20 КРАТКИ РАЗКАЗА**

„Наблюдавах извитите барокови линии, които очертаваше сянката на стола върху стената. Няколко птици подскачаха по зеления като поляна мокет. Какво правят тези смешни птици тук?! Да, прозорецът беше отворен. Отвън нахлуваше свеж вятър и мирис на меко есенно слънце“.

Това е един от разказите, които прочетох, извинете, видях на изложбата на Любен Зидаров в галерия „Сте“. Странно нали, но за мен изложбата 10 на 10 е своеобразен сборник разкази – картини. Разкази, побрани в една изложба, една книга.

Експозицията в галерия „Сте“ е съставена от 10 акварела и 10 маслени платна. Изпълнени в характерния за Любен Зидаров стил, погнесени с елегантно чувство за хумор, умерена и не зловлива ирония, малко тъга и лиричност.

Може би няма човек в България, който да не е виждал творби на Любен Зидаров. Да, в безбройните книги илюстрирани от него. Книги, които поколения наред четат с интерес. Аз също съм израснала с някои от тези книги, затова докато разглеждах изложбата 10 на 10 картините ми изглеждаха странно познати и близки. Без книга, без текст, в тихото пространство на галерията аз неусетно започнах да откривам нови светове, да се вълнувам заедно с героите на всяка

една картина – история.

Но знам, че не само спомените за илюстрациите на Любен Зидаров са причина аз да възприемам картините му като своеобразни истории. При едно от посещенията ми в неговото ателие, докато ми показваше някои от последните си работи, с усмивка и ведър глас, той „разказваше“ своите картини. Представяше главните герои и искрено се забавляваше с нелепите ситуации, в които те са изпадали. След тази среща с Любен Зидаров, всеки път когато се изправя пред негова картина аз започвам да „разнишвам“ една история. Вече знам, че тук няма случаен детайл, случаен герой. Въпрос на моментно усещане и нагласа е да фокусирам вниманието си, за да „отворя първата страница“.

Една изложба е като вогоняк от илюстрации, образи, емоции и мисли, които ни връхлитат. Изложбата на Любен Зидаров в галерия „Сте“ ме поттиква да напиша този, може би, много личен текст. Да осмисля виждането си и отношението си към неговото изкуството. От всички двадесет „разказа“ аз открих своя. Част от него написах тук. Останалото запазвам за себе си. Бих се радвала ако с този текст съм възбудила любопитството ви. Ако съм съумяла да внеса малко „рег“ в тази, наречена от организаторите, „...на пръв поглед еkleктична“ излож-



Любен Зидаров – „Таванска фауна“

ба. Разнообразие наистина има. От нас зависи да почувстваме една картина, една история, да бъдем част от нея чрез въображението си, да я приемем като парченце от себе си.

Сега галеч от текста, от книжното тяло, „обсебен“ единствено от своята живопис, Любен Зидаров не губи своето остро интуитивно чувст-

во и отношение към историята, към разказа. Без да бъде бърлив и без да изпада в излишни подробности, в рамките на белия лист или платно Любен Зидаров гнес не илюстрира, а разказва, „пише“ своите кратки разкази.

10 на 10! Прочетете ги!

Теодора ВЪЛЧЕВА



Г. Миленов – „Композиция“

Изложба – творби от международен пленер „Арт-керамика“ – Троян 2005, се провежда от 13.1. до 30.1., на II етаж на галерия „Шипка“ 6.



Иван Русев – „Колони“

От 12.1 до 24.1 на III ет. на галерия „Шипка“ 6 бе организирана изложба на творби от пленери и симпозиуми, проведени в Созопол през 2005 г.

На 21 ноември 2005 г. по повод Деня на християнското семейство бе открита самостоятелна изложба живопис и графика на Ирина Стоянова в народно читалище „Св. Св. Кирил и Методий“, град Попово. Изложбата продължи до 5 декември 2005 г.

От 8 до 19 декември 2005 г. се състоя международен живописен пленер в Яхорина, гр. Пале – Босна и Херцеговина. От българска страна участва Мария Златанова, член на СБХ, секция „Живопис“. Пленерът завърши с изложба и каталог на участниците.

От 17 януари до 3 февруари 2006 г. галерия ИКАР в София представи изложба на Ромил Калинов под надслов „Увря ли боба?... (и малко графика)“.

Юбилейна изложба по повод 170 години от рождението на Николай Павлович (1835–1894) бе открита на 20 декември 2005 г. в НХГ.

„15 стаи“ бе наречена самостоятелната изложба – графика на Валери Василев в галерия „Арт Аля“, открита на 18 януари 2006 г.

През октомври 2005 г. завърши пленерът по скулптора в камък, организиран от община Стара Загора и Представителството на СБХ в града.

Трите пластики от бял камък вече са акценти в новото оформление на

пешеходния булевард „Митрополит Методи Кусев“ в центъра на града. Авторите на творбите са старозагорските скулптори Наско Настев, Стефан Влагов и Генчо Генчев.

Скулпторът Димитър Луканов представи своя 5-метрова бронзова статуя „Светлина към небето“, която украси четвърти терминал на Ню Йоркското летище „Кенеди“ в края на месец декември 2005 г.

От 18 януари до 10 февруари т.г. продължи изложбата „Медална скулптура“ на Мирена Златева в галерия „Вегарт“.

В началото на месец декември 2005 г. бе открита изложба – скулптура на Андрей Москов в галерия „Арт Форум“, Пазарджик.

От 16 януари до 6 февруари продължи изложбата „Отвъд видимото“ на Надежда Илиева в галерия Арт муза.

До 15 февруари в реконструираната зала „Средец“ на министерството на културата бе представена изложбата „България на глан“ – макети, култови сгради и местности на режисьора Съни Сънински и актрисата Стефания Рачева.

На 26 януари 2006 г. Константин Анастасов откри своя изложба „21 потични рисунки“ в галерия „Арт Форум“, Пазарджик.

На 1 февруари Калин Балеv откри изложба „Материя – дух“ (живопис, графика, рисунка) в галерия ЛИК, София.

От 19 януари до 10 февруари в галерия „СТЕ“ в столицата бе представена изложбата на Димитър Митов под надслов „Размисли в цял“, живопис.



Иван Стоилов-Бункера – „Майчинство“

От 7 януари до 7 февруари Ив. Вукагинов, Ив. Кирков и Ив. Стоилов-Бункера представиха обща изложба-живопис „Ивановден“ в галерия „Ракурси“.

Национална изложба „Карикатура“ се провежда от 18.1. – 5.11., I етаж на галерия „Шипка“ 6 в столицата.

Изложба на Унгарския културен институт „10 години, 100 снимки, 100 книги“, се провежда от 20.1. до 7.11., IV етаж на галерия „Шипка“ 6.

От 27.1. – 12.11., III етаж на галерия „Шипка“ 6 се провежда изложба на творби от графичен пленер Пловдив.

ЗА КАРИКАТУРАТА С ЛЮБОВ

Има различни видове смях – сърдечен, ироничен, погъл, подигравателен, превзет, гружелюбен... Българинът обича да се смее. И се смее с цялата палитра на смеха, като всеки предпочитва този смях, който е най-близо до неговата същност. Прави го по всяко време и навсякъде. Смяхът е средството, което ни държи на повърхността на живота; „да умреш от смях“ е изживяване, нямашо нищо общо със смъртта, даже напротив...

Да бъдеш карикатурист означава да създаваш смях, да караш хората да се усмихват. Не всеки художник може да рисува карикатури – това е рядък талант, с който малцина са надарени. Карикатуристът трябва да притежава няколко качества, без които не би могъл да прави истинска карикатура – да има остро чувство за хумор – това е „солта“ на занаята; да бъде социално ангажиран и, не на последно място, да може да рисува, т. е. тази професия включва в себе си няколко груги, владенето на които се представя в синтезиран вид в една рисунка.

Бих сравнила карикатуристите с цирковите артисти – от тези, които изпълняват опасни номера. Публиката се смее, ръкопляска, но ти съвсем не си сигурен дали няма да паднеш от високо или лъвът няма да стисне зъбите си... И при карикатурата нещата стоят по сходен начин – има и „лъвове“ в панталони, които също не обичат



Чавдар Николов – „Карикатура“

да ги дърпат за опашката. И докато в цирка рискът е известен, в живота ситуацията е галеч по-сложна...

Казват, че истинска карикатура се прави в страни, където има конфликти – социални, икономически. Не знам доколко проблемите в нашето развитие се общество провокират критическото чувство на карикатуристите, но е факт, че в списъка на наградите в международни конкурси за карикатура рядко отсъстват техните имена. И, ако по света се говори за българска школа за карикатура, у нас това не се оценява достатъчно. Може би защото, колкото българинът обича да се смее, толкова ненавижда да бъде осмиван... За да приеме човек собственото си окарикуриране, той трябва да е широко скроен и психически устойчив, да може да потисне и овладее първосигналните си емоции. Защото карикатуристите са социалният коректив на обществото и в условията на една реална демокрация пред тях не би трябвало да стои въпросът за компромиса, проявен при желанието да изразят графично мнението си и евентуалните последици. Карикатурата е изкуство – най-популярното от всички изобразителни изкуства, най-гостилното, най-разбираемото, при което връзката с емоцията на зрителя е най-къса.

И ако музиката говори на сърцето, карикатурата е разговор с ума.

Юлия БОРЧЕВА

ПО ПОВОД 90 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА АЛЕКСАНДЪР ПЕТРОВ – ЛАВАНДУЛАТА

Обичам живописиста на Александър Петров – тъй както обичам най-българогласните художници Захарию Зограф, Владимир Димитров-Майстора, Бенчо Обрешков, Българската икона; както обичам жизнено-екстатичната музика на Панчо Владигеров, тайнственото звучене на Петко Стайновите „Тракийски танци“, секвенциите на хора „Иоан Кукузел“. Не защото не обичам другите художници и музиканти, но защото тези ми вдъхват аромата и интонациите на родната земя, на народните песенни и тандиови ритми, феноменологията на народната трудова и празнична душевност.

Малцина наши, пък и чужди художници са налучкали, обмислили и дошли до такъв живописно-пластичен стил като Ал. Петров. Как е достигнал той до него? С познатото на всички синтезно отношение, но и с крайно опростяване, с тенденция да превърне човешката фигура и предметите в семантичен знак. Александър Петров рисува само с боята и създава

с нея ритмувани фигурации от хора и гървета, с иветно-плоскостно изпълнение. Би се казало, че развива естетиката на Владимир Димитров-Майстора, намалявайки декоративността. Фигурите на Сашо Петров изглеждат пластично релефни, но те са моделирани условно с чисти иветни стойности.

Художникът прилага похвата на народните стенописци и иконописци за условно моделиране с „трите тона“. С яркочервените петна създава силно впечатление за светлинна релефност, а със зелените и кафявите псевдо-сенки придава обемност на фигурите и психологически израз на образите, които се превръщат във вечен народностен типаж.

Александър Петров е голям национален живописец, който радушаваше за стил и пластична организираност на картината – от което младата ни живопис има тъй голяма нужда.

София, 26.02.1986

Кирил КРЪСТЕВ



Александър Петров – „Голо тяло“

IN MEMORIAM

ДАМЯН ЗАБЕРСКИ

(1929–2006)

Талантлив български художник, работещ в областта на съвременната живопис, Дамян Заберски участва в много представителни изложби на българското изобразително изкуство в страната и в чужбина.

СВЕТЛА МУТАФЧИЕВА

(1962–2006)

В разцвета на силите и професионалното си развитие ни напусна Светла Мутафчиева, талантлива художничка, с блестящ усет за цвета и формата.

ЮЛИЙ МИНЧЕВ

(1923–2006)

Напусна ни график и илюстратор с изтънчен вкус, майстор на линогравюрата, активен участник в художествения живот и в ръководството на секция „Графика“ при СБХ, заместник директор на НХГ.

ПЛАМЕН ПЕТРОВ

(1949–2006)

Загубихме един от ярките представители на съвременната българска реставрация. Три десетилетия Пламен Петров работи всеотдайно в областта на кавалетната и стенна живопис, иконата и мозайката.

МИЛЧО ПЕТРОВ МИХАЙЛОВ

(1933–2006)

Напусна ни един талантлив колега, член на Групата на художниците в Михайловград. Удостояван е с различни награди за активното си участие в творческия живот на страната ни.

ПОКЛОН ПРЕД ПАМЕТА ИМ!